

ת"פ 51180/02/22 - מדינת ישראל יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד איתי ברקו

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 51180-02-22 מדינת ישראל נ' ברקו(עציר)

בפני
בעניין:
המאשימה
כבוד השופטת זהר דיבון סגל
מדינת ישראל יחידת תביעות
שלוחת רחובות
ע"י ב"כ עוה"ד חן זערור
נגד
הנאשם
איתי ברקו
ע"י ב"כ עוה"ד יפתח רפאלי

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע בשתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

כתב האישום המתוקן ובתמצית

3. כמתואר באישום הראשון בתאריך 17.2.2022 בשעה 20:44 או סמוך לכך הגיע הנאשם לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים למסעדה בעיר רחובות. באותן הנסיבות בעל המסעדה ביקש ממנו לעזוב את המסעדה לאור היכרות מוקדמת ביניהם ובמקביל התקשר למשטרה. בהמשך איים הנאשם בנוכחות שוטר על בעל המסעדה באומרו "אני אתקע לך גרזן במצח. אתה א מכיר אותי, תזהר ממני אני ארצח אותך".

4. כמתואר באישום השני, הנאשם שוחרר במשטרה בגין מעשיו באישום הראשונה בערובה והתבקש להביא ערב מטעמו. הנאשם פנה לאחותו בבקשה כי תשמש לו כערבה והיא סירבה. בהמשך לאחר שחרורו של הנאשם מהתחנה וביום 18.2.2022 בשעה 02:00 הגיע הנאשם למקום בו שהתה אמו ואיים עליה בפגיעה שלא כדין באחותו באומרו "אני גנגסטר גם אם לא חתמתם לא רציתם אותי אני במעצר, אחותי הקטנה הזו אם הייתה פה

הייתי שוחט אותה הייתי הורג אותה". בהמשך לאמור אמר הנאשם לאמו כי הוא מכבד אותה כיוון שילדה אותו וינקה אותו אך איים בפגיעה שלא כדין באחותו באומרו "אני אשבור אותה ואני אתן לה מכות".

טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה עמדה בטיעוניה על הפגיעה בערכים המוגנים ובזכותה של המתלוננת לשלוות נפש וביטחון. הודגשה עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים שעה שהנאשם איים בשתי הזדמנויות על אנשים שונים, במקרה הראשון על בעל מסעדה, בנוכחות שוטר ובזמן שהוא תחת השפעת אלכוהול ובמקרה השני על איים על בפגיעה באחותו ובאוזני אמו וזאת על רקע סירובה של האחות לחתום עבורו ערבות. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה 18-6 חודשים ותמכה עמדתה בפסיקה.

6. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנתה להודאה ולחיסכון בזמן שיפוטי, ללקיחת האחריות וכן לגיליון הרישום הפלילי המלמד על כי לא היה בהליכים קודמים להשיג את אפקט ההרתעה הנדרש (טעת/1).

7. מטעמים אלו ראוי, כך לעמדת המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בן 10 חודשים, מאסר מותנה וקנס.

8. בא כוח הנאשם טען כי המתחם אליו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו תואם את מדיניות הענישה הנהוגה. והוא גם אינו נעוץ בנסיבות ביצוע העבירה אלא בפרקטיקה הפסולה בה נוקטת המאשימה מכיוון שהנאשם מצוי בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. בהקשר זה הרחיב על הנסיבות הייחודיות בהן מצא הנאשם עצמו עצור על אף בית המשפט בשלב מעצר הימים הורה על שחרורו. כך נטען כי לנוכח נסיבות שאינן קשורות בו, הפר הנאשם את תנאי השחרור והוצא נגדו צו מעצר. בהמשך, הופקעו עבודות השירות שהוטלו עליו בגין הרשעתו האחרונה וריצה עונש מאסר לראשונה בחייו. ורק לאחר סיום ריצוי המאסר ובחלוף חודשים רבים נעצר בגין מעשיו כאן והפרת התנאים. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, לא הרחיב בא כוח הנאשם אודותיהן והסתפק בהפניה לחקירה באזהרה, שם הביע הנאשם התנצלות על מעשיו ואמר "בלי אלכוהול אני אדם נחמד מאוד". לפיכך עתר בא כוח הנאשם לקבוע את המתחם בין מאסר מותנה ועד ל-6 חודשי מאסר. עמדתו תמך בפסיקה.

9. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, הפנה לגילו של הנאשם, העדר עורף משפחתי, ההודאה, לקיחת האחריות ולחיסכון בזמן שיפוטי. באשר להרשעותיו הקודמות נטען כי אלו ישנות בזמן באופן יחסי ולא מדובר במי שנכנס ויוצא מבית האסורים. מטעמים אלו, סבור בא כוח הנאשם כי יש להשית עליו עונש מאסר מתון כימי מעצרו.

10. הנאשם בדברו האחרון ניצל את זכות המילה האחרונה באומרו: "הבחור שאומר שאימתי עליו שבוע אחרי המקרה הלכתי אלי ביקשתי ממנו סליחה ומאז אני לא מתקרב לשם. אני כל הזמן עוזר לאימא שלי שהיא מבקשת עזרה, אחותי היא האחות היחידה ואין לי אחרת חוץ ממנה, כל החיים שמרתי עליה וכל מה שאני עושה זה בשבילה.

ביקשתי ממנה סליחה, הן מכניסות לי כסף ושאלות מה נשמע, הן מתגעגעות אליי".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. אפתח פרק זה אומר כי עתירתם המשותפת של הצדדים לקביעת מתחם עונש אחד לכלל האישומים מקובלת עליי. עסקינן בסדרת מעשים המתרחשים בסמיכות זמנים זה לזה והם בעלי אופי דומה. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

12. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. הנאשם במעשיו פגע בערכים החברתיים המוגנים ובהם זכותו של אדם לכבוד, לשלוות נפש ולתחושת ביטחון. ככלל עבירות איומים הן עניין שאין להקל בהן ראש, בפרט לא שהן מבוצעות על רקע שימוש לרעה באלכוהול. עסקינן במסכת של מעשים שאינם מתוכננים שהתרחשה באותו היום ונמשכה על פני מספר שעות. כמתואר באישום הראשון הנאשם הגיע למסעדה תחת השפעת אלכוהול וסירב להיענות לבקשת הבעלים לעזוב את המקום. החמיר לעשות ובעת ששוטרים הגיעו למקום על מנת לסייע בהרחקתו מהמסעדה ובנוכחותם איים על בעל המסעדה איומים קונקרטיים המתייחסים במפורש לכוונה ליטול את חייו. האיום שהושמע באוזני השוטרים מלמד על הלך נפשו של הנאשם ועל כך שאין לו מורא מהדין. בדרך רעה זו המשיך הנאשם גם לאחר שנחקר באזהרה ושחרר בערובה. הפעם איים על אדם קרוב לו, על אמו ובפגיעה בגופה של אחותו, מכיוון שזו סירבה לקחת אותו תחת חסותה ולחתום ערבות לטובת שחרורו ממעצר. גם כאן מדובר ברצף של איומים, קונקרטיים וחמורים. עם זאת, יש לקחת בחשבון שלאיומים לא נלוו עבירות נוספות ולא נלוו אקט פיזי וגם לא נעשה שימוש בחפץ להמחשה ולהעצמת האיום.

14. באשר למדיניות הענישה הנהוגה אשר כידוע מהווה כלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. עיון בפסיקה המקובלת מגלה כי ככלל במקרה בו עומדת עבירת האיומים בבדידותה ולא נלוו לה אקט פיזי אלים וללא נעשה שימוש באמצעי מדגים להמחשת האיומים, נוהגים בתי המשפט לקבוע את הגבול התחתון של מתחם הענישה במאסר מותנה, במקרים חמורים יותר במספר חודשי מאסר ספורים בעוד שהגבול העליון של המתחם משתנה בין 8-12 חודשי מאסר ולעיתים רחב מזה. ובמובן זה, אין דין איומים שהושמעו בטלפון כדין איומים שהושמעו פנים אל פנים או בנוכחותם של אחרים, ואין דין איום חד פעמי כדין רצף של איומים.

15. להלן פסקי דין אותם מצאתי כרלבנטיים לעניין קביעת גבולות המתחם. רע"פ 2014/21 מדינת ישראל נ' אביו חיון (22.3.2021) הוצג על ידי ההגנה; עפ"ג (תל-אביב) 42238-08-20 קטייב נ' מדינת ישראל

55811-05-19 ת.פ. (13.12.2020); עפ"ג (מחוזי מרכז) 33513-01-15 מדינת ישראל נ' קובלדין (21.4.2015); ת.פ. 55811-05-19 מדינת ישראל נ' שבתאייב (22.12.2021); ת.פ. 20102-10-20 מדינת ישראל נ' פרדה (13.12.2021) - הוצג על ידי המאשימה; ת"פ (תל-אביב) 65493-11-20 מדינת ישראל נ' אסי (15.2.2021); ת"פ (ת"א) 38312-08-18 מדינת ישראל נ' ורון (24.2.2020); ת.פ. 11638-03-20 מדינת ישראל נ' וורקנך (8.11.2020) - הוצג על ידי המאשימה; ת"פ (תל-אביב) 41124-11-17 מדינת ישראל נ' גאזלה (12.7.2020); ת"פ (תל-אביב) 21260-07-18 מדינת ישראל נ' אלבו (1.7.2020); ת"פ (תל-אביב) 68426-07-18 מדינת ישראל נ' ברכה (19.10.20); ת"פ (ת"א) 51327-01-19 מדינת ישראל נ' איס (עציר) (15.5.2019); ת"פ (תל-אביב) 63905-06-17 מדינת ישראל נ' יאגני (17.12.2019); ת.פ. 40202-11-18 מדינת ישראל נ' בלאי (26.5.2019) - הוצג על ידי המאשימה אך המתחם שנקבע מקל יותר מעתירתה במקרה דנן; ת"פ (ת"א) 15093-08-17 מדינת ישראל נ' מילשטיין (2.5.2019); ת"פ (ת"א) 49629-11-18 מדינת ישראל נ' קרחנוב (05.03.2019); ת"פ (ת"א) 25151-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני (12.09.2018); ת"פ (תל-אביב) 25151-07-17 מדינת ישראל נ' גאולה (12.9.2018); ת"פ 34898-07-15 (ת"א) מדינת ישראל נ' ישקביץ (10.07.2018).

16. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה אומר כי עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים. מטבע הדברים המאשימה הציגה מקרים שאינם ברי השוואה. לדוגמה: ת.פ. 46518-11-20 מדינת ישראל נ' אלכסנדר פיליפצ'וק (12.4.2021) - שם יוחסו לנאשם עבירות גם עבירות אלימות והפרת הוראה חוקית; ת.פ. 48710-07-21 מדינת ישראל נ' מוחמד דהיני (3.10.2021) - הנאשם דרש מעובד ציבור למסור את מקום הימצאותה של אחותו וסורב. אז איים לפגוע באחותו על רקע כבוד המשפחה. ומן העבר השני הציגה ההגנה מקרים שנופלים בחומרתם מעניינינו. לדוגמה רע"פ 4475/21 פיראס ואשאחי נ' מדינת ישראל (28.7.2021) - איום בודד שהושמע בשיחת טלפון למוקד המשטרה; רע"פ 2921/22 ליאור לב נ' מדינת ישראל (30.5.2022) - נאשם הורשע בתקיפה (יריקה) ואיום בודד ("את עוד לא יודעת מה אני אעשה לך") ות.פ. 1524/22 גיל כהן נ' מדינת ישראל (8.3.2022) - האיומים הושמעו בשיחות טלפוניות ומטבע הדברים הם פחות חמורים מאיומים שהושמעו פנים מול פנים.

17. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. לא מצאתי את כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא לחוק העונשין) כדלקמן:

19. הנאשם יליד 1995 רווק. הודה בהזדמנות הראשונה ועוד בתחנת המשטרה. לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה. היה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי יקר ערך וחשוב מכך היה בהודאה זו לחסוך את עדויותיהם של המתלוננים. הנאשם מצוי במעצר החל מיום 28.10.22 ועד מועד כתיבת שורות אלו.

20. לחובת הנאשם עומדות הרשעותיו הקודמות, חלקן ישנות אך רלבנטיות (טעת/1). הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2020 בגין ביצוע עבירת גניבה. הנאשם נידון לעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות אך אלו הופקעו והוא ריצה את עונשו מאחורי סורג ובריח. שלוש ההרשעות הנותרות הן מבית המשפט לנוער בגין עבירות איומים, גניבה והונאה בכרטיסי חיוב ותקיפה בצוותא. הרשעות אלו רחוקות בזמן ומהשנים 2013-2015 בגינם נידון לעונשי מאסר מותנים לצד רכיבי ענישה כלכליים.

תוצאה

באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם ולחובתו מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים;

בנסיבות העניין לא מצאתי להטיל רכיב כלכלי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ג, 02 ינואר 2023, במעמד הצדדים.